

Dosarul nr. 3-192/20

H O T Ă R Ă R E

29 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
din Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componență:

președintele completului, judecătorul
judecătorii
grefier

Anatolie Minciuna
Ecaterina Palanciuc și Vladislav Clima
Alin Andrieș

în sediul instanței, în ședință publică, examinând acțiunea în contencios administrativ depusă de Raileanu Dumitru împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2021 din 29 octombrie 2020 cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-56/20 din 06 iulie 2020, adoptată în privința procurorului Raileanu Dumitru,-

asupra argumentelor expuse de participanții la proces și probatoriul administrat la dosarul cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

c o n s t a t ă :

La data de 27 noiembrie 2020 reclamantul Raileanu Dumitru s-a adresat în instanța de judecată cu o acțiunea în contencios administrativ către Consiliul Superior al Procurorilor cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-102/2021 din 29 octombrie 2020 cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-56/20 din 06 iulie .2020, adoptată în privința procurorului Raileanu Dumitru.

În motivarea acțiunii, completată prin cererea depusă la 03 martie 2021, reclamantul Raileanu Dumitru a relatat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2021 din 29 octombrie 2020 s-a dispus admiterea contestației procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-56/2020 din 06.07.2020, casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-56/2020 din 06.07.2020 în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Raileanu Dumitru, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin

care a fost recunoscut vinovat de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și a aplica în privința acestuia sancțiunea disciplinară - muștrare.

Indică că, până la data depunerii cererii de chemare în judecată, reclamantul nu a recepționat hotărârea motivate, fiind pus în situația contestării acestui act administrativ formal, reieșind din faptul expirării termenului de prescripție de 30 de zile. Hotărârea motivată a recepționat-o la data de 02.02.2021, fapt dovedit prin însemnările făcute pe decizia primită.

Menționează că, la data de 05 iulie 2019, în cancelaria Procuraturii Generale a fost înregistrată scrisoarea Ministerului Afacerilor Interne cu nr. 44/30-1584 din 04 iulie 2019, prin care se solicită efectuarea investigațiilor ample privind legalitatea temeiurilor ce au stat la baza interceptărilor, cu informarea despre rezultat, totodată făcând referire la publicația „www.rise.md” intitulată „Ministerul interceptărilor .

În acest context, la 16 iulie 2019, conform indicației Procurorului General-interimar, Secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, a inițiat verificarea materialelor cauzelor penale nr.*****, ***** și *****, la acel moment aflată în gestiunea Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Urmare a controlului efectuat, bazându-se pe prevederile art.43 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, a expediat în adresa Consiliului Superior al Procurorilor sesizarea nr. 11-19d/19-2315 din 14 august 2019, cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare, comise de procurorii Raileanu Dumitru și Vitalie Roșior.

Prin scrisorile nr.1-55s/19-757 din 08 august 2019 și 1-59s/19-786 din 14 august 2019, Consiliul Superior al Procurorilor a expediat sesizările respective Inspecției procurorilor.

Prin decizia din 12.09.2019, în temeiul sesizării Procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Inspecția procurorilor a decis „transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Raileanu Dumitru, Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor”, constatând admiterea mai multor încălcări procesual-penale la exercitarea urmăririi penale în cauzele penale nr.*****, ***** și *****, și anume la dispunerea și efectuarea măsurilor speciale de investigații.

Prin decizia Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, s-a dispus conexarea la prezenta cauză disciplinară a cauzei disciplinare pornite în temeiul sesizării procurorului-șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale din 20 ianuarie 2020.

Prin hotărârea nr.3-56/20 din 06 iulie 2020, Colegiul de disciplina și etica de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor a decis „de a înceta procedurile disciplinare în privința procurorului Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Raileanu Dumitru, pe motiv ca nu a fost comisă o abatere disciplinară.

La data de 29 iulie 2020, împotriva hotărârii nr.3-56/20 din 06 iulie 2020 a Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, a depus contestație Procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, în partea ce ține de verificarea materialelor cauzelor penale nr. ***** și*****.

Inspekția procurorilor nu a depus contestație împotriva hotărârii nr.3-56/20 din 06.07.2020 a Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor.

Astfel, notează reclamantul că, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2021 din 29 octombrie 2020 s-a dispus admiterea contestației procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-56/2020 din 06.07.2020, casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-56/2020 din 06.07.2020 în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Raileanu Dumitru, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și a aplica în privința acestuia sancțiunea disciplinară - mustrare.

Consideră reclamantul că Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2021 din 29 octombrie 2020 este neîntemeiată adoptată cu încălcarea procedurii prevăzute de Legea nr.3/2016 cu privire la Procuraturii.

Remarcă reclamantul că, actul administrativ contestat (hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2020 din 29.10.2020) nu corespunde cerințelor de continut, în mod special în ceea ce privește motivarea soluției adoptate și caracterul clar/cert al pretinselor abateri disciplinare constatate:

În acest sens, indică că, în partea descriptivă a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2020 din 29.10.2020, este clar că drept temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare a constituit înaintarea cu încălcarea prevederilor procesuale a mai multor demersuri cu privire la autorizarea măsurilor speciale de investigații în cauzele penale nr.*****1 și *****.

Astfel, invocă că, în tot cuprinsul actului administrativ contestat nu există vreo mențiune cu privire la norma procesuală încălcată și se poate ușor de observat că temeiul constatării abaterii disciplinare l-a constituit nu o încălcare procesuală, ci o simpla opinie precum că măsura specială de investigații nu a fost justificată în raport cu circumstanțele cauzei, ceea ce constituie un criteriu pur subiectiv și interpretabil mai ales în virtutea caracterului specific al infracțiunii cercetate.

Relevă că, în pofida faptului că a fost constatată abaterea disciplinara prevăzută de art.38 lit.a) din Legea nr.3 din 25.02.2016, cu privire la Procuratură, nu este clar care obligații de serviciu au fost încălcate și în ce mod.

Menționează că în încercarea de a individualiza acțiunea procesuala efectuată cu încălcări, care a servit drept temei pentru tragerea la răspundere disciplinară, au fost utilizate mai multe formulări, nefiind clar care anume din ele este definitiva, după cum urmează: „*procurorul Raileanu Dumitru, fiind persoană cu funcție de demnitate publică și conștientizând rolul și importanta atribuțiilor ce îi reveneau in cadrul exercitării funcției, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu în contextul exercitării atribuțiilor de conducere a urmăririi penale pe dosarele penale nr.*****, nr.*****1, nr.******, prin încălcarea obligațiilor ce îi reveneau la autorizarea măsurilor speciale de investigații, după cum a fost demonstrat supra, precum și nu a asigurat respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale. (pag. 19), fără a specifica care sunt aceste norme și fără a ține cont de faptul ca, în conformitate cu prevederile art. 132¹ - 132⁴ din Codul de procedura penala, actul de dispunere a măsurilor efectuate cu autorizarea judecătorului de instrucție îl constituie încheierea judecătorului de instrucție, pe când procurorul doar dispune inițierea procedurii de autorizare, iar însăși măsura specială de investigații este efectuată de către ofițerii de investigații și nu de procuror.

Sușține reclamantul că, argumentele autorului sesizării, după cum și cele ale Consiliului Superior al Procurorilor poartă un caracter arbitrar, deoarece prin încheiere judecătoreasca a fost confirmată nu doar oportunitatea și legalitatea inițierii și prelungirii măsurilor, dar și legalitatea efectuării lor, astfel încât este inadmisibilă orice altă catalogare a acestora drept ilegale sau neîntemeiate de către persoane ce nu sunt părți ale procesului penal sau nu au fost lezate în careva drepturi.

Opinează că este eronată și neîntemeiată adoptarea unei decizii de sancționare disciplinară care se bazează pe:

- o motivare contradictorie, deoarece inițial se constată respectarea normelor procesuale, iar ulterior se invocă presupuse abateri care urmează a fi privite prin prisma „întregului comportament procesual al procurorului”;

- o motivare care nu face referire la anumite norme concrete încălcate;

- o motivare care nu conține vreo referire la legătura dintre constatările făcute

de autoritatea emitentă cu circumstanțele concrete ale cauzei;

- o argumentare referitor la caracterul neîntemeiat al măsurilor speciale de investigații, care a fost supusă controlului judiciar, constatându-se contrariul, adică faptul că măsurile speciale de investigații sunt justificate și legale;

- o motivare care nu constituie altceva decât o opinie subiectiva asupra unui act

procesual neanulat și supus controlului judiciar;

- o motivare ce conține o descriere incertă a faptei ce constituie o abatere disciplinară.

Mai comunică reclamantul că, actul administrativ contestat (hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2020 din 29.10.2020) este adoptat cu încălcarea principiului respectării independenței decizionale a procurorului.

La acest capitol indică că, în cadrul procedurii disciplinare, de către Consiliul Superior al Procurorilor este confirmată respectarea procedurii de autorizare a măsurilor speciale de investigații, fiind pusă la îndoială doar măsura în care acestea au fost justificate în raport cu circumstanțele cauzei, constatam ca o astfel de abordare este inacceptabilă din punctul de vedere al independenței decizionale a procurorului și constituie o imixtiune directă în activitatea acestuia.

Susține că, actul de sesizare al procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos și hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor, nu reprezintă altceva decât o expunere asupra unor acte cu caracter decizional neanulate, emise de procuror în cadrul unui proces penal, cam au fost supuse și controlului judiciar în repetate rânduri la inițierea măsurii speciale de investigații, la prelungirea și legalizarea rezultatelor acesteia; - deși în actul administrativ contestat se menționează că „*Evident, Consiliul Superior al Procurorilor nu pune în discuție că măsurile speciale efectuate pe acest dosar au parcurs etapele necesare de autorizare și, bazându-se pe competențele atribuite, nu se pronunță asupra fondului sau, eventual, raționamentul juridic ce a determinat adoptarea acestor decizii procesuale*”, din partea descriptivă a acestuia constatăm contrariul; - modul în care este formulată argumentarea actului administrativ contestat face posibilă sancționarea oricărui procuror pentru întocmirea oricărui act procesual deoarece absolut toate constatările poartă un caracter vag și generalizat care poate fi adaptat cu ușurință la diferite situații; - verificarea legalității măsurilor speciale de investigații este efectuată de multiple persoane care nu au atribuție la cauza penală, însă nicidecum de persoanele care au dreptul să efectueze acest control potrivit prevederilor Codului de procedură penală, cum ar fi procurorul ierarhic superior, în cazul actelor emise de procuror, fie instanța de judecată (Curtea de Apel Chișinău), în cazul contestării legalității încheierii prin care a fost autorizată măsura specială de investigații de către persoanele care se consideră lezate în drepturi prin aceasta; - o astfel de abordare, atât din partea autorului sesizării, cât și din partea Consiliului Superior al Procurorilor poartă un profund caracter discreționar, deoarece, fără a ține cont de principiul independenței procesuale a procurorului, de faptul că actele adoptate de acesta sunt în vigoare și au fost supuse controlului judiciar, există pericolul ca, la orice etapă a urmăririi penale, în mod special în cazul în care cauza capătă rezonanță publică, orice subdiviziune a Procuraturii Generale să formuleze propriile concluzii subiective asupra legalității/oportunității acestor acțiuni, inclusiv cu survenirea ulterioară a consecințelor prin inițierea unor proceduri disciplinare, după cum a avut loc și în cazul de față.

Astfel, opinează reclamantul că, din considerentele menționate rezultă încălcarea flagrantă a principiului respectării independenței decizionale a procurorului, de care urmează a se ține cont în mod obligatoriu la inițierea și examinarea procedurilor disciplinare în privința procurorilor, ceea ce contravine prevederilor art.37 din Legea nr.3 din 25.02.2016, cu privire la Procuratură și, respectiv, decizia cu privire la sancționarea disciplinară adoptată cu încălcarea principiului menționat este ilegală și urmează a fi anulată.

Afirmă că, principiul enunțat a fost prevăzut în actele normative ce reglementează activitatea procurorului anume pentru a evita astfel de imixțiuni, or în caz contrar devine extrem de vulnerabil procurorul care eventual adoptă în cauzele penale decizii de clasare a procesului penal, încetare a urmăririi penale, scoatere a persoanei de sub urmărire penală, a cărui demersuri au fost respinse de instanța de judecată, fie în cauzele penale unde măsurile speciale de investigații nu au fost rezultative (deși au fost autorizate și legalizate de judecătorul de instrucție), fiind pasibil de a fi sancționat în orice moment cu aceeași formulare subiectivă pe care o regăsim în Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2020 din 29 octombrie 2020, în pofida faptului că aceste acțiuni sunt perfect legale din punctul de vedere al legislației procesual penale.

De asemenea, invocă că procedura disciplinară s-a desfășurat cu încălcarea prevederilor ce țin de subdiviziunea Procuraturii Generale care este împuternicită de a efectua verificarea sesizării.

La acest capitol, indică reclamantul că, în conformitate cu prevederile art.42 lit.b) și art.52 alin.(6) lit.b) dm Legea nr.3 din 25 februarie 2016, cu privire la Procuratură, Inspekția procurorilor este unica subdiviziune a Procuraturii Generale, care examinează sesizările cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare, pe când în speță, controlul de facto al informațiilor ce puteau fi atribuite la categoria de sesizare cu privire la comiterea unei abateri disciplinare, adică a scrisorii Ministerului Afacerilor Interne cu nr.44/30-1584 din 04 iulie 2019 și a circumstanțelor expuse în publicația „www.rise.md” intitulată „Ministerul interceptărilor”, inițial a fost efectuat de către Direcția urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, a cărei concluzii au fost preluate în întregime de către Inspekția procurorilor, iar ulterior și de către Consiliul Superior al Procurorilor.

Menționează că, în speță, aceste activități de acumulare a materialelor, de efectuare a copiilor de pe documente, de examinare a dosarelor etc., au fost efectuate doar de către de către Direcția urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, ceea ce rezultă din actele anexate la sesizarea procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, după cum și din corespondența acestei subdiviziuni a Procuraturii Generale cu Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, pe când o astfel de corespondență a Inspekției cu Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, lipsește.

Prin urmare, se constată că, de facto, verificarea informației ce a servit drept temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare, nu a fost efectuată în exclusivitate de Inspekția procurorilor, după cum prescrie norma prevăzută de art.46 alin.(3) lit.a), b), c) din Legea nr.3 din 25.02.2016, cu privire la Procuratură, ci de o subdiviziune a Procuraturii Generale, care nu are astfel de împuterniciri, atât conform Legii nr.3 din 25.02.2016, cât și conform prevederilor Codului de procedură penală, potrivit acestor acte normative nefiind posibilă delegarea unor astfel de împuterniciri prin indicația Procurorului General interimar.

Mai invocă reclamantul că, procedura disciplinară, inclusiv adoptarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-102/2020 din 29.10.2020, a avut loc cu încălcarea prevederilor legale ce țin de persoana care poate avea calitatea de subiect al sesizării.

În acest context, remarcă că în speță, sesizarea a fost înaintată de procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, care nu poate fi atribuit la vreuna dintre categoriile specificate la art.43 alin.(1) din Legea nr.3 din 25.02.2016, cu privire la Procuratură.

Afirmă că, Inspekția Procurorilor în genere nu a contestat hotărârea Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor cu nr.3-56/20 din 06.07.2020 și a fost de acord cu soluția de încetare a procedurii disciplinare de către Colegiul de disciplina și etica, în privința procurorului Raileanu Dumitru.

Indică că, în sesizarea procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistica a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, nr. 11-19d/19-2315 din 14 august 2019, cu referire la temeiul înaintării este indicat doar art. 43 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, fără a se face referință la litera concreta, astfel fiind neclar în care calitate acesta a înaintat sesizarea, iar ulterior aceasta chestiune nu a fost verificată de către Inspekția Procurorilor și nici de către Consiliul Superior al Procurorilor.

În cazul de față, procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistica a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, nefiind procuror ierarhic superior pentru procurorii din procuratura specializată, în sensul prevederilor art.53 din Codul de procedură penală, nu avea cel puțin atribuții în domeniul controlului ierarhic al procurorilor care gestionau cauza penală nr.*****1, nemaivorbind de o eventuală atribuire a acestuia la categoria de „persoana interesata” .

Prin urmare, se constată încălcarea prevederilor art.43 alin.(1) din Legea nr.3 din 25.02.2016, referitor la persoana care poate avea calitatea de subiect al sesizării și, pe cale de consecință, a prevederilor art.85 alin.(3) din aceeași Lege, potrivit căror *„Hotărârile colegiului se contestă la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acestora. Contestația poate fi depusă de către persoana în privința căreia a fost adoptată hotărârea respectivă, iar în cazul procedurii disciplinare, și de către persoana care a depus sesizarea, precum și de către Inspekția procurorilor , anume prin faptul că de*

către Consiliul Superior al Procurorilor a fost admisă contestația unei persoane care nu poate avea calitatea de autor al sesizării.

Reclamantul solicită anularea, în tot, a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2021 din 29 octombrie 2020 prin care s-a dispus admiterea contestației procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-56/2020 din 06.07.2020, casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-56/2020 din 06.07.2020 în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Raileanu Dumitru, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și a aplica în privința acestuia sancțiunea disciplinară - mustrare, ca fiind ilegală.

Pârâtul Consiliul Superior al Procurorilor, fiind notificat despre acțiunea înaintată, prin referința depusă la 04 mai 2021 (f.d.32-47), a solicitat respingerea ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Raileanu Dumitru împotriva Consiliului Superior al Procurorilor privind contestarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 11-102/2021 din 29 octombrie 2020 și menținerea acestei hotărâri.

În susținerea poziției de respingere a acțiunii, pârâtul califică obiecțiile reclamantului Raileanu Dumitru formulate în cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiate.

În privința pretenției referitoare la anularea hotărârii contestate pârâtul relevă că, argumentele reclamantului, din cererea de chemare în judecată poartă un caracter exclusiv declarativ, constituie expresia abordării subiective eronate a legii și nu au suport legal, deoarece toate circumstanțele de fapt și de drept au fost cercetate și stabilite în mod corect de către Consiliul Superior al Procurorilor.

Susține că, Consiliul Superior al Procurorilor a examinat cauza disciplinară în privința procurorului Raileanu Dumitru sub toate aspectele, a verificat și a apreciat multiaspectual probele prezentate de către părți, iar alegațiile reclamantului în susținerea poziției sale sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, declarative, fără a aduce un suport probatoriu în acest sens.

Afirmă că, în hotărârea adoptată la 29 octombrie 2020 în privința procurorului Raileanu Dumitru, Consiliul Superior al Procurorilor a descris capetele de acuzare disciplinară, a analizat dovezile administrate privind faptele imputate acestuia, a argumentat fiecare dintre concluziile formulate cu referire la această speță și a expus raționamentele detaliate privind toate elementele abaterilor disciplinare în sarcina procurorului Raileanu Dumitru.

Indică că, Consiliul Superior al Procurorilor a analizat și poziția din contestație și și-a expus motivat concluziile cu raportare la standardele profesionale impuse procurorului. De asemenea, Consiliul Superior al Procurorilor și-a respectat competențele, nu a făcut concluzii pe partea de fond a raționamentelor procurorului

Raileanu Dumitru la efectuarea urmăririi penale, dar a făcut constatări doar ce țin de conduita procesuală a acestuia, la modul în care acesta s-a raportat la atribuțiile funcționale, aspecte care nu interferează cu semnificația intrinsecă procesuală a atribuțiilor procesuale ale unui procuror, fundamentate pe independența acestuia la efectuarea urmăririi penale.

Concomitent, în hotărârea criticată au fost analizate inclusiv și argumentele procurorului vizat, poziția sa cu privire la materialele cauzei disciplinare, oferindu-se răspuns la toate alegațiile notate de către Raileanu Dumitru pentru a se asigura garanțiile procesului echitabil.

Notează că, pentru a se pronunța asupra soluției de aplicare a sancțiunii disciplinare în privința procurorului Raileanu Dumitru, Consiliul Superior al Procurorilor, în baza analizei detaliate a actelor și lucrărilor procedurii disciplinare, a reținut, în esență, că modul în care a acționat acesta privitor la spețele vizate excedează cadrul admisibil al unei erori izvorâte din cunoașterea insuficientă a unor probleme de interpretare juridică sau, eventual, de schimbare a practicilor judiciare.

În context, Consiliul Superior al Procurorilor a menționat că, toate argumentele ce susțin concluziile sale făcute în hotărârea nr. 1-102/20 din 22.10.2020 în privința procurorului Raileanu Dumitru, considerându-le întemeiate și fiind în măsură să justifice adoptarea soluției disciplinare.

Cu referire la argumentul reclamantului din cererea de chemare în judecată precum că, sesizarea Procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a procuraturii Generale nu corespunde exigențelor legii, deoarece nu avea drept de sesizare, menționează pârâtul că, potrivit pct. 2.1 al Regulamentului privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat prin Hotărârea CSP nr. 12-240/16 din 29 septembrie 2016, precum și art.43 alin.(1) i -a) al Legii nr.3/2016, procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a procuraturii Generale dl. Adrian Mircos, are dreptul de a depune sesizare cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară..

Prin urmare, pârâtul a reiterat că temeiurile invocate în cererea de chemare în judecată sunt lipsite de valoare și conținut juridic, iar toate circumstanțele de fapt și de drept au fost apreciate pe caz de Consiliul Superior al Procurorilor, prin prisma cumulului de probe anexate la materialele procedurii disciplinare din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, respectiv, instanța de judecată urmează să respingă cererea de chemare în judecată din această speță și să mențină hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/20 din 29 octombrie 2020 ca fiind legală și întemeiată.

Reclamantul Raileanu Dumitru, fiind înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu s-a prezentat, însă a depus cerere de amânare pe motivul implicării în acțiuni de urmărire penală ale căror amânare nu a fost posibilă, însă fără a prezenta careva acte confirmative în acest sens, din care considerente, instanța a

apreciat ca fiind neîntemeiată amânarea și posibilă examinarea pricinii în lipsa acestuia.

Reprezentantul pârâtului Consiliul Superior al Procurorilor, Iulian Găinaru, în ședința de judecată s-a prezentat, a susținut poziția expusă în referință, solicitând respingerea acțiunii ca nefondată.

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ conchide necesitatea adoptării unei soluții unei soluții de admitere a acțiunii în contencios administrativ înaintate, din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Conform art. 219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt.

Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chisinău reține următoarele.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art.10 Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea

raporturilor juridice de drept public. Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Art. 11 alin. (1) Cod administrativ, stabilește că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile - actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 20 din Codul administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art.206 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Totodată, art. 191 alin. (3) Cod administrativ, prevede că, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Prin urmare, se constată competența Curții de Apel Chișinău la examinarea prezentei acțiuni.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art.163 lit.c) din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prelabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Conform art. 208 alin.(1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Articolul 79 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 coroborat cu art. 191 Cod administrativ, prevede contestarea nemijlocită a hotărârilor

Consiliului Superior al Procurorilor la Curtea de Apel Chișinău de către persoana vătămată într-un drept al său.

În conformitate cu prevederile pct. 7.12 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-225/16 din 14 septembrie 2016, contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului sunt examinate de completul de judecată care examinează contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Din actele cauzei rezultă că, reclamantul a făcut cunoștință cu soluția adoptată prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2021 din 29 octombrie 2020 cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-56/20 din 06 iulie 2020, pe pagina web a Consiliului Superior al Procurorilor la aceeași dată, iar hotărârea motivată a Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2021 din 29 octombrie 2020 i-a fost comunicată reclamantului la 26 februarie 2021 (f.d. 26).

Totodată, din solicitările expuse în cererea de chemare în judecată, rezultă că, reclamantul a formulat o acțiune în contestare, or, ultimul solicită anularea hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2021 din 29 octombrie 2020 cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-56/20 din 06 iulie 2020, adoptată în privința procurorului Raileanu Dumitru.

Reieșind din prevederile art. 163 lit. c), art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, atestă că acțiunea în contencios administrativ depusă de Raileanu Dumitru, este exceptată de la respectarea procedurii prealabile și a fost depusă la 27 noiembrie 2020 (f.d.2), fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii. Respectiv, motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, nu se regăsesc, considerent din care instanța de judecată se va expune în continuare asupra fondului acțiunii.

Din materialele cauzei, inclusiv actele dosarului administrativ, instanța de judecată reține următoarea stare de fapt.

La data de 05 iulie 2019, în cancelaria Procuraturii Generale a fost înregistrată scrisoarea Ministerului Afacerilor Interne cu nr. 44/30-1584 din 04 iulie 2019, prin care se solicită efectuarea investigațiilor ample privind legalitatea temeiurilor ce au stat la baza interceptărilor, cu informarea despre rezultat, totodată făcând referire la publicația „www.rise.md” intitulată „Ministerul interceptărilor”.

La data de 16 iulie 2019, conform indicației Procurorului General-interimar, Secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, a inițiat verificarea materialelor cauzelor penale nr. *****,*****, *****, *****, la acel moment aflată în gestiunea Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Urmare a controlului efectuat, bazându-se pe prevederile art.43 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, procurorul-șef al Direcției urmărire penală și

criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, a expediat în adresa Consiliului Superior al Procurorilor sesizările nr. 11-19d/19-2144 din 06 august 2019, nr. 11-19d/19-2315 din 14 august 2019, nr. 11-19d/19-3436 din 04 octombrie 2019 și nr. 201/20-516 din 21 ianuarie 2021 cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare, comise de procurorii Roman Rusu, Valeriu Sîrbu, Raileanu Dumitru și Vitalie Roșior. Ulterior, Consiliul Superior al Procurorilor expediat sesizările respective Inspecției procurorilor.

Potrivit sesizărilor respective, se invocă că procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Raileanu Dumitru, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu, a încălcat grav legea la efectuarea acțiunilor de urmărire penală în cauzele nr. *****,*****, *****, *****, care pot constitui abateri disciplinare prevăzute de art.38 lit. a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Prin raportul și decizia din 12 septembrie 2019, în temeiul sesizării Procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Inspecția procurorilor a decis „transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Raileanu Dumitru, Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor”, constatând admiterea mai multor încălcări procesual-penale la exercitarea urmăririi penale în cauzele penale nr. *****,*****, și anume îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, la dispunerea și efectuarea măsurilor speciale de investigații, ce constituie abatere disciplinară prevăzute de art.38 lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Prin raportul și decizia din 15 noiembrie 2019, în temeiul sesizării Procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Inspecția procurorilor a decis „transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Raileanu Dumitru, Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor”, constatând admiterea mai multor încălcări procesual-penale la exercitarea urmăririi penale în cauza penală nr. *****, și anume îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, la dispunerea și efectuarea măsurilor speciale de investigații, ce constituie abatere disciplinară prevăzute de art.38 lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Prin decizia din 28 februarie 2020 și raportul din 02 martie 2020, în temeiul sesizării Procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Inspecția procurorilor a decis „transmiterea materialelor procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Raileanu Dumitru, Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor”, constatând admiterea mai multor încălcări procesual-penale la exercitarea urmăririi penale în cauzele penale nr.*****, și anume îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, ce constituie

abatere disciplinară prevăzute de art.38 lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Prin decizia Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, s-a dispus conexarea la prezenta cauză disciplinară a cauzei disciplinare pornite în temeiul sesizării procurorului-șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale din 20 ianuarie 2020.

Prin hotărârea nr.3-56/20 din 06 iulie 2020, Colegiul de disciplina și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, s-a încetat procedurile disciplinare în privința procurorului Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Raileanu Dumitru, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

La data de 29 iulie 2020, Procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos a depus contestație împotriva hotărârii nr.3-56/20 din 06 iulie 2020 a Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, în partea ce ține de verificarea materialelor cauzelor penale nr. ***** și*****, prin care a solicitat admiterea contestației, examinarea cazului pe fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie constatată abaterea disciplinară și aplicată sancțiunea disciplinară corespunzătoare în privința procurorului Raileanu Dumitru.

Totodată, Completul specializat reține că, Inspecția procurorilor nu a depus contestație împotriva hotărârii nr.3-56/20 din 06.07.2020 a Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2021 din 29 octombrie 2020 s-a dispus admiterea contestației procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-56/2020 din 06.07.2020, casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-56/2020 din 06.07.2020 în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Raileanu Dumitru, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și a aplica în privința acestuia sancțiunea disciplinară - mustrare.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține că, conform art. 36 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, procedura disciplinară este aplicabilă procurorilor în funcție și procurorilor care și-au încetat raporturile de serviciu. Procurorii sînt sancționați disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38, doar în cazul în care au fost săvârșite cu intenție ori cu neglijență gravă, conform prevederilor art.38¹.

Potrivit prevederilor art. 43 alin. (1), (2) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură stabilește că, sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror poate fi înaintată de:

a) orice persoană interesată;
b) membrii Consiliului Superior al Procurorilor;
c) Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor, în condițiile art.31 alin.(5);

d) Inspekția procurorilor, în urma controalelor efectuate.

e) Ministerul Justiției, la notificarea Agentului guvernamental, în cazul în care se solicită constatarea abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 lit. e1) cu privire la acțiunile sau inacțiunile procurorului care au dus la una dintre consecințele prevăzute la art. 2007 alin. (1) lit. c) din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002.

Subiecții prevăzuți la alin. (1) pot înainta sesizarea cu privire la faptele ce le-au devenit cunoscute fie în exercițiul drepturilor sau al atribuțiilor lor funcționale, fie în baza informațiilor difuzate de mass-media sau de alte surse de informare.

La rândul său, art. 70 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, stabilește că Consiliul Superior al Procurorilor are următoarele competențe: elaborează și aprobă regulamentele privind activitatea sa, privind funcționarea colegiilor sale și alte regulamente care îl vizează.

Astfel, prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-240/16 din 29.09.2016, a fost aprobat Regulamentului privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror.

Conform pct. 2.1 din Regulamentul privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror poate fi înaintată de: a) orice persoană interesată; b) membrii Consiliului Superior al Procurorilor; d) membrii Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor în condițiile art.31 alin.(5) din Legea cu privire la Procuratură; e) Procurorul General; f) procurorii-șefi; g) Inspekția procurorilor, în urma controalelor efectuate.

Totodată, potrivit pct.2.2 din același Regulament, subiecții prevăzuți la pct.2.1 pot înainta sesizarea cu privire la faptele ce le-au devenit cunoscute fie în exercițiul drepturilor sau al atribuțiilor lor funcționale, fie în baza informațiilor difuzate de mass-media sau din alte surse de informare.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14 septembrie 2016, a fost aprobat Regulamentul privind modul de organizare și funcționare a Colegiului de disciplină și etică, textul căruia constituie parte integrantă a prezentei hotărâri.

Pct.81 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12 - 228/16 din 14 septembrie 2016, modificat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-13/17 din 24 ianuarie 2017, după examinarea contestațiilor,

Consiliul Superior al Procurorilor adoptă una dintre următoarele decizii motivate: a) menține fără modificare hotărârea Colegiului; b) admite contestația și adoptă o nouă hotărâre pe cauza disciplinară. În acest caz prevederile cu privire la procedura de examinare și conținutul hotărârii Colegiului cu privire la cauza disciplinară sânt aplicabile și Consiliului Superior al Procurorilor.

La rândul său, conform prevederilor art. 86 alin. (3) din Legea nr.3 cu privire la Procuratură, în urma examinării contestației, Consiliul Superior al Procurorilor decide menținerea hotărârii contestate; casarea hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărâri prin care se soluționează cauza.

În conformitate cu prevederile art.21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

În conformitate cu prevederile art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. În același sens, art. 194 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Articolul 118 Cod administrativ stabilește că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

- a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;
- b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul;
- c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

- a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;
- b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Conform art.119 alin.(1) și alin.(2) Cod administrativ, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Un act administrativ individual poate fi emis în scris, verbal sau prin comportament concludent. Forma actului administrativ individual este aleasă de autoritatea publică care emite actul administrativ în baza dreptului discreționar corespunzător obligațiilor sale.

Potrivit art.120 alin.(1) Cod administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorității publice care a emis actul administrativ; b) numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; g) decizia cu privire la cheltuieli; h) informația cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ.

Conform art.220 alin.(1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art.93 Cod administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Așadar, atât din materialele cauzei, cât și în cadrul examinării cauzei, Completul specializat a constatat că, temeiul legal pentru tragerea la răspundere disciplinară a reclamantului a constituit comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu.

În acest context, Completul specializat reține că, în motivarea soluției adoptate prin hotărârea contestată s-a indicat: ” *Sub aspectul laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor reține că procurorul Raileanu Dumitru, fiind persoană cu funcție de demnitate publică și conștientizând rolul și importanța atribuțiilor ce îi reveneau în cadrul exercitării funcției, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu, în contextul exercitării atribuțiilor de conducere a urmăririi penale pe dosarele penale nr. *****, nr. *****, prin încălcarea*

obligațiilor ce îi reveneau la autorizarea măsurilor speciale de investigații, după cum a fost demonstrat supra, precum și nu a asigurat respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale. Latura subiectivă, constatată în prezentul caz disciplinar, se deduce din modul în care numitul procuror și-a gestionat activitatea și din manifestarea inadecvată față de aplicarea prevederilor legale, care arată că dânsul, în virtutea funcției deținute, a prevăzut rezultatele faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor. Prin conduita sa procesuală, procurorul Raileanu Dumitru a arătat într-o manieră inexplicabilă și inadmisibilă, care nu poate fi îndreptățită, că a desconsiderat atribuțiile de serviciu ce îi reveneau și a acționat total necorespunzător, deși era obligat să întreprindă toate măsurile necesare pentru a asigura caracterul legal al procedurilor efectuate pe dosarele în speță. Cele constatate reprezintă o ingerință ilegală în drepturile și libertățile persoanelor implicate, ceea ce constituie o încălcare flagrantă a principiilor prezumției nevinovăției, legalității, respectării drepturilor și libertăților umane, secretului corespondenței, al inviolabilității vieții private, consfințite la art.7, 8, 10, 14 și 15 din Codul de procedură penală.(...) Examinând procedura disciplinară, Consiliul Superior al Procurorilor constată că acuzația disciplinară este întemeiară, iar încălcarea reținută în sarcina procurorului Raileanu Dumitru reprezintă abatere disciplinară prevăzută de art.38 lit.a) din Legea nr. 3/2016. Materialul probator administrat în faza verificării sesizării de Inspekția procurorilor, denotă cu certitudine că în speță se întrunesc cumulativ toate elementele specifice abaterii disciplinare. Respectiv, comportamentul profesional al procurorului Raileanu Dumitru, în partea ce ține de dosarele penale vizate în această procedură disciplinară, nu întrunește condiția calității relevante pentru a se alinia cerinței de îndeplinire corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu”.

Raportând la caz prevederile legale enunțate mai sus, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, apreciază ca fiind întemeiată pretenția reclamantului privind anularea Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2021 din 29 octombrie 2020, din considerentele ce urmează.

Conform art. 6 CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Potrivit art. 20 din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Potrivit art. 3 alin. (4) și (5) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Astfel, din analiza materialelor cauzei și din analiza actului administrativ contestat, instanța de judecată nu poate reține în acțiunile procurorului Raileanu Dumitru comiterea abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu.

Or, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Consiliul Superior al Procurorilor a constatat săvârșirea abaterilor disciplinare imputate reclamantului într-un mod arbitrar, stabilind în mod formal îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură.

Analizând încălcările imputate reclamantului în activitatea sa, instanța de judecată conchide că, acestea au fost formulate cu caracter general, fiind o opinie subiectivă asupra dispunerii și efectuării măsurilor speciale de investigații, de către reclamant pe cauzele penale aflate în gestiunea sa.

Or, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiului independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Astfel, cu referire la nerespectarea condițiilor prevăzute de art. 132¹ Cod de procedură penală la dispunerea și efectuarea măsurilor speciale de investigații care i se impută reclamantului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, notează că, după cum s-a constatat, demersurile respective ale reclamantului au fost supuse controlului legalității și necesității de către judecătorul de instrucție.

Astfel, constatările Consiliului Superior al Procurorilor nu țin de competența acestuia, dar a judecătorului de instrucție, precum și nu pot prevala actului judecătoresc emis de instanță.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, notează faptul că, în lipsa unei asemenea constatări din partea organului investit în acest sens prin lege, Consiliul nu era îndreptățit de a efectua constatări ce țin de legalitatea măsurilor speciale de investigații dispuse de reclamant sau oportunitatea acestora în cadrul cauzelor penale vizate, or, asemenea constatări nu intră în competența Consiliului.

Analiza elementelor constitutive ale acestei abateri disciplinare nu poate fi efectuată decât prin raportare la principiul independenței procurorilor la pronunțarea hotărârilor și adoptarea soluțiilor. Or, art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016 prevede expres că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Prin urmare, contrar alegațiilor pârâtului, Completul specializat nu poate reține în sarcina reclamantului săvârșirea abaterii disciplinare imputate, în lipsa laturii subiective, adică a vinovăției de îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, în contextul exercitării atribuțiilor de conducere a urmăririi penale pe dosarele penale nr.*****, nr.*****, prin încălcarea obligațiilor ce îi reveneau la autorizarea măsurilor speciale de investigații, precum și că nu a asigurat respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale.

De asemenea, în partea prin care se invocă îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către reclamant și, în special, a atribuțiilor și obligațiilor care revin procurorului în raport cu autorizarea măsurilor speciale de investigație, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a fi antrenată răspunderea disciplinară a procurorilor este necesar să existe o conduită ilicită a acestuia, de încălcare a obligațiilor de serviciu sau a normelor de conduită stabilite prin legi și regulamente, să existe o legătură de cauzalitate între fapta comisă și valoarea socială lezată, iar această faptă să fie comisă cu vinovăție, fie sub forma intenției, fie a neglijenței grave.

Completul judiciar apreciază ca fiind neîntemeiate și respinge afirmațiile reprezentatului pârâtului, precum că Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2021 din 29 octombrie 2020 este legală și motivată, or, în motivarea hotărârii contestate nu se conțin motive de fapt și de drept care ar justifica concluziile Consiliului Superior al Procurorilor prin care s-a demonstrat sau s-a probat vinovăția reclamantului de îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu imputate, legătură de cauzalitate între fapta comisă și valoarea socială lezată, conform prevederilor art. 118 și 119 Cod administrativ.

Or, în tot cuprinsul hotărârii contestate, nu se regăsește nicio constatare cu referire forma vinovăției reclamantului și probele prin care se demonstrează aceasta, și anume că faptele imputate au fost săvârșite cu intenție sau neglijență gravă, ceea ce contravine dispozițiilor art. 36 alin.(2) și 38¹ din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și ceea ce demonstrează caracterul ilegal al actului contestat.

În lumina celor expuse, Completul judiciar reține că, în acțiunile procurorului Raileanu Dumitru nu au fost stabilite anumite temeuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către acesta a abaterii disciplinare, pasibile răspunderii în temeiul art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Prin urmare, în lipsa unuia dintre elemente constitutive latura obiectivă și/sau subiectivă abaterea disciplinară nu subzista și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a procurorului.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1) și (2) Cod Administrativ al RM, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică : a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Având în vedere cele enunțate mai sus, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, conchide că, Consiliul Superior al Procurorilor, exercitându-și dreptul discreționar, nu a respectat normele legale de adoptare a actului administrativ, or, nu a luat în considerare toate faptele relevante și nu a respectat limitele legale ale dreptului discreționar, contrar scopului acordat prin lege, expunându-se asupra unor fapte și circumstanțe, verificarea legalității cărora, intră în competența altor organe, instituții.

Din considerentele expuse mai sus, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată înaintată de către Raileanu Dumitru este întemeiată și urmează a fi admisă, cu anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

hotărăște:

Se anulează hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2021 din 29 octombrie 2020 cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-56/20 din 06.07.2020, adoptată în privința procurorului Raileanu Dumitru.

Hotărârea cu drept de recurs în termen de 30 zile de la notificare, la Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului, judecătorul

Anatolie Minciuna

Judecătorii

Ecaterina Palanciuc

Vladislav Clima

